

Verslag huiskamergesprek Mezenhof

Dinsdag 21/02/2023

Aanwezige bewoners: Jean, Mieke, Monique, Johan, Paul, Willy
Aanwezige medewerkers: Bart, Kristina, Sarah, Liese

Agenda:

- Hoe gaan we om met verlies.
- Ruimte voor dialoog met lekkers.

Hoe gaan we om met verlies:

We hebben de laatste tijd veel van onze medebewoners moeten afgeven. Samen hebben we herinneringen opgehaald over René, Paula, Iréne en Berthe. Over de doden niets dan goed zei een van onze bewoners.

Het is jammer dat we niet wat meer over onze overleden bewoners praten.

Heb je soms dan het gevoel dat jij de volgende gaat zijn, als we zoveel bewoners moeten afgeven? Voor sommige bewoners leeft dit gevoel zeker voor andere helemaal niet.

De volgende zijn doet raar voor sommige, voor andere is het precies normaal dat we sterven nu we oud zijn. We moeten toch eens gaan, maar we mogen zeker niet afzien.

Onze bewoners leven echt nog wel heel graag. Te graag om al echt bij de dood stil te staan. Maar toch willen ze niet graag afzien en is de vraag voor toch sneller euthanasie en palliatieve sedatie te starten. We zien het zo vaak hier in de woongroep, bewoners die daar maar liggen en niets meer kunnen, dat is mens om waardig. We moeten er zelf sneller voor beslissen.

We hebben ook gesproken over het verlies dat onze bewoners heel nauw aan het hart lagen. De ouders die ze op vroege leeftijd hebben afgegeven, de partners, de kinderen, ...

Verlies en verdriet gaan heel lang mee. Onze bewoners gaan er nog steeds mee op en gaan er mee slapen. Maar allemaal vinden ze na verloop van tijd wel een manier om hiermee om te gaan.

Als we geen afscheid kunnen nemen van onze mede bewoners dan is het echt wel moeilijk. Maar we beseffen ook wel dat het plots snel kan gaan. We beseffen ook wel dat we nu nog de zaken moeten zeggen die we willen zeggen nu het nog kan. Zodat andere echt wel weten dat we ze graag zien. En dat ik geen spijt meer moet hebben over ooh neen dat had ik nog willen zeggen.

Oud worden is in het rijnen komen met het leven zoals je het geleefd hebt.

Bestaat de hemel, de hel en het vage vuur? Vroeg een van de bewoners.

We zijn tot de conclusie gekomen:

De hemel die moeten we hier maken, maar we maken er soms echt wel een hel van.

De hel gaat over het maken van een balans van ons leven. Hoe hebben we ons leven in handen genomen?

Erkenningsnummers: Sint-Margaretha PE 609 · VZB 201 · De Parel PE 2102 · Het Convent PE 2604

Het vagevuur is hier ook bij ons kijk maar naar de situatie in Oekraïne. Maar ook in gewone gezinnen, we zien het niet altijd, maar het is er zeker wel.

Praten we nog veel over de bewoner die er niet meer zijn?

Met wie moeten we er nog over praten:

- Sommige onder onze mede bewoners willen het niet horen
- Sommige horen echt niet meer goed waardoor het moeilijk is om een gesprek aan te gaan.
- Sommige onder ons willen er ook niet over praten.

Daarom zou het voor onze bewoners wel leuk zijn als we maandelijks toch eens samen zitten om te kunnen praten, met een beperkt groepje.

- Op dit momenten kunnen er dan door de bewoners zelf onderwerpen worden aangebracht.
- Bart gaat wat vragen afdrücken om zo de gesprekken toch wat te kunnen open trekken.

Spreekwoord van het gesprek:

Klagers hebben geen nood, stoeffers hebben geen brood.

Ruimte voor dialoog met lekkers:

We hebben tijdens het gesprek koffie en cake gegeven aan de bewoners. Dit viel zeker in de smaak.

Tijdens het gesprek zijn we ook spontaan over andere onderwerpen begonnen of overgegaan. Maar we kwamen toch ook wel terug op het verlies.

Het zal zeker fijn zijn voor de bewoners om hier maandelijks nog wat op terug te komen om zo wat meer in gesprek te geraken met elkaar. En hopelijk vinden ze dan de weg om samen op een spontane manier eens te blijven zitten na het eten en zelf tot een gesprek te komen.

Met dank aan Bart die onze bewoners heel goed begeleid heeft tijdens dit gesprek.